

Associació Drap-Art · Groc,1 · 08002 Barcelona · Tel./Fax: 93 268 48 89 · email: info@drapart.org

Memòria d'Activitats 1996 - 1997

Preliminars

El 1994 vam ser convidats per l'associació francesa Art Point M. a participar a la Braderie de l'Art, que organitzen a Roubaix, al costat de Lille. Li van encarregar el comissariat a la Rosa Pera, qui va triar 26 artistes de Barcelona, entre ells Christian Konn. Ràpidament amb en Christian, Charly Jovellar i jo, vam crear el col·lectiu EBA, i ens vam apuntar els tres. Ens vam traslladar els 26 artistes en un autocar fletat per Art Point M., a Roubaix i l'esdeveniment ens va encantar.

Jo allà els vaig comentar que a Barcelona hi havia molts artistes i dissenyadors treballant amb materials reciclats i que un esdeveniment com el seu funcionaria molt bé allà i ells van contestar que perquè no ho fèiem nosaltres. En tornar li vam comentar a la Rosa Pera, si ella no volia muntar un esdeveniment semblant a Barcelona, però ella ja tenia altres projectes. Al poc temps li van contactar els membres d'Art Point M., dient-li que probablement tenien un sponsor per Barcelona i ella els va referir a mi. Resulta que el seu sponsor principal 3 Suisses, una empresa de venda per catàleg, tenia una filial a Espanya, Venca, que no funcionava tot lo bé que volien i els van recomanar realitzar un esdeveniment com La Braderie de l'Art.

Amb la perspectiva de comptar amb finançament, em vaig atrevir a posar en marxa el projecte. Vaig reunir totxs les artistes, dissenyadorxs i creatives que coneixia, que treballaven amb materials de rebuig o que pensava que podrien estar interessats en l'esperit de projecte. Vam buscar un nom i finalment, en definir-nos com els drapaires de l'art, la Clara Bertran va trobar el nom: Drap-Art, amb el qual ens vam constituir en associació, l'11 de novembre de 1995, amb els 15 sòcies fundadorxs següents: Jordi Torrent, Steven Forster, Xavier Theros, Charlie Jovellar, Christian Konn, Teresa Barutti, Consuelo Bautista, Clara Bertrán, Montse Domínguez Bartés, Angels Ferran, Tanja Grass, Inge Huygen, Terri Mestres, Rosa Pera, Alícia Tornos.

Al poc temps s'afegeixen altres artistes i creatius: María Alcobre, Mikel Alonso JM, Tite Barbuzza, Mike Barrow, Alberto Collazo Brutus, Armand Montoliu, Ingrid Morató, el col·lectiu Torre de Papel (Mauricio Castro, Fafá Franco, Eduardo Jorge, Lufe Lopes, Imanol Ossa, Lu Pulici), Pere Pueyo, Sergio Rocha, Marc Taeger, Haydee Vila a més de molts col·laboradors puntuals.

L'objectiu de l'associació va ser principalment organitzar la Marató de Creació i Reciclatge de Barcelona, un certamen anual, inspirat en La Braderie de l'Art. Però mentre aquest esdeveniment persegueix sobre tot l'objectiu de popularitzar l'art, nosaltres vam afegir i considerar com tema central del projecte, la preocupació pel deteriorament ambiental.

El suport de Venca va consistir en fer un dossier i enviar-lo a possibles sponsors i en no obtenir resposta, la col·laboració no va prosperar, però nosaltres ja ens havíem posat en marxa....

La 1a Marató de Creació i Reciclatge de Barcelona

La Inge i la Clara van proposar el CCCB com a lloc per realitzar l'esdeveniment i ens vam reunir amb la Berta Sureda, a la que li va agradar el projecte i ho va transmetre a en Jaume Badia, amb qui vam discutir les possibilitats de realitzar l'esdeveniment allà. El projecte va agradar també al Josep Ramoneda, el director del CCCB, qui va involucrar també al Macba. Finalment vam signar un conveni de col·laboració a tres bandes. També vam sol·licitar una subvenció a l'ICUB i el patrocini de Winterthur, que vam obtenir gràcies a la gestió d'en Kike Anzizu.

La festa de llançament de la convocatòria d'artistes es va realitzar a la nova Sala Bikini que va re-obrir el mateix any a La Illa Diagonal i també va assumir el cost del mailing i de la campanya promocional.

El primer pla de producció professional ens ho va fer en Choni, gràcies a la intervenció de JM. L'equip de col·laboradorxs amb qui vam comptar van ser: JM, Brutus i Christian (producció), Imanol Ossa (responsable de materials), Steven Forster, Lesley Yendell, Lucho Hermosilla i Torre de Papel (decoracions), Armand Montoliu (sponsors i administració), Haydee Vila i Montse Majench (premsa), Consuelo Bautista, Patrick Gilbert, Giovanni Zanzi i Ingrid Morató (fotografia), Pere Pueyo, Lu Pulici (vídeo), Clara Betran, Inge Huygen, Tanja Grass (coordinació), Tite Barbuzza (disseny gràfic), etc. fins arribar a unes 40 persones (em disculpo per no recordar tots els noms, si m'envieu un email amb els noms que falten, els afegeixo).

La primera Marató de Creació i Reciclatge de Barcelona finalment es va realitzar al descampat que hi havia al davant del CCCB, on ara hi ha la facultat d'Història i Geografia, en una carpa de 1000m². Va reunir al voltant de 100 creadores de diverses disciplines (artistes, escultorxs, dissenyadorxs, fotogràfxs, estilistxs...) repartits en 67 puestos, per crear 24 hores sense parar amb 100m³ de materials descartats.

Es van traslladar des de França Art Point M. amb un grup d'artistes francesos convidats i nosaltres vam seleccionar la resta d'artistes per la convocatòria oberta, amb un jurat en el que van participar Marta Tatjer, Peret, un membre del CCCB i del Macba i 2 del Drap-Art.

El primer any, just abans d'inaugurar va començar a ploure. Hi va haver pluges torrencials durant 18 de les 24 hores de marató. Malgrat això vam rebre més de 10.000 visitants.

L'any següent vam llogar una carpa encara més gran – de 1400 m² i vam acollir uns 150 artistes. Només va ploure una miqueta el primer dia. Gràcies a la gestió d'Edu Jorge, a més de la Marató de Creació vam comptar també amb una Marató de DJs i moltes performances, tant programades com espontànies. Vam rebre 20.000 visitants. Hem d'agrair en bona part l'èxit de públic a la donació d'una Sunglas vella per part de Vicens perquè la reciclin els artistes, però JM la va arreglar i va anar a la sortida de tots els esdeveniments multitudinaris de Barcelona a repartir flyers, convertit en el nostre “flyer man”.

El temps limitat de l'esdeveniment (24 hores) i la matèria primera posada a l'abast dels artistes (entre 100 i 160 m³ de materials descartats), per a realitzar els seus projectes en directe davant del públic, el van convertir en un exercici òptim per a aguditzar les idees i l'enginy. Acompanyat de concerts, DJs, projeccions, espectacles, animacions de carrer i tallers per a nenxs, tenia un marcat caràcter lúdic, per a grans a la nit, per als més petits el diumenge al matí, idoni per a estimular la creativitat dels visitants, fomentar la iniciativa pròpia i el pensament crític a l'horade replantejar els nostres estils de vida, de cara a un desenvolupament social, econòmic i ecològic més sostenible. Va ser un esdeveniment que va atraure tot tipus de públic; les visites més curioses van ser potser la d'una monja i una comunió gitana.

Amb només dues edicions, la Marató de Creació i Reciclatge de Barcelona va donar un gran impuls al sector del reciclatge en general, i més especialment a les seves aplicacions creatives, una cosa que s'evidencia en el creixent nombre de botigues i galeries especialitzades que han obert les seves portes des de la seva celebració, apart de sorgir moltes iniciatives semblants a tot arreu. Si hi afegim la ressonància que va tenir en els mitjans de comunicació, que va transcendir les fronteres nacionals, podem dir que va tenir un gran impacte.

El setembre de 1997 vam ser convidats a realitzar el Recykl Art Fest en el marc de la Biennial de Cetinje a Montenegro i el projecte ha despertat l'interès d'altres entitats en diferents parts del món. Els anys següents Drap-Art va col·laborar en la creació del Brossart al Principat d'Andorra, al Trash Art d'Atenes i el Restcycling Kunst Fest de Berlin, va realitzar un taller d'intercanvi a Israel i fins al dia d'avui no ha parat de participar en projectes internacionals, nacionals i locals.

Valoració

Les dues maratons van ser un èxit total en tots els aspectes menys l'econòmic. Qui va participar en elles o va assistir com a visitant, no les oblida. El format actual és molt més convencional i elegant, les obres resultants són molt millor acabades, però la creativitat que es va alliberar a la carpa plena d'artistes, amb el treball de 100 artistes en directe, va ser una explosió d'energia inoblidable.

Amb un finançament sòlid i la infraestructura adequada Drap-Art s'hauria convertit ràpidament en un referent internacional, cosa que s'ha aconseguit igualment però sense poder arribar a desplegar encara tot el seu potencial.